

מ"ת 49194/07/14 - מדינת ישראל נגד מ ז

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 49194-07-14 מדינת ישראל נ' פרי ז(עציר)

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>המבקשת</u>	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ פרקליטות מחוז צפון
נגד	מ ז
<u>המשיב</u>	ע"י ב"כ עוה"ד דורון נוי ויהלי שפרלינג

החלטה

כנגד המשיב ובנו הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של ניסיון לרצח לפי סעיף 305 (1) וסעיף 29 לחוק העונשין התשל"ב - 1977 (להלן: "**החוק**"), קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק הנ"ל, תקיפת קטין לפי סעיף 368 ב' רישא לחוק הנ"ל, החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186 בצירוף סעיף 29 לחוק הנ"ל ושיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק הנ"ל.

בעובדות כתב האישום נטען לגבי אירוע מתמשך שתחילתו ביום 16/05/14, סמוך לשעה 14.50 ואשר במהלכו עקב חילופי דברים בין בנו של המשיב לבין המתלונן, הטיח בנו של המשיב בקבוק בירה בראשו של המתלונן ואף ניסה להמשיך ולפגוע בו.

בהמשך לאירוע זה, לפי הנטען בכתב האישום, גמלה בלב המשיב ובנו החלטה לגרום למות המתלונן. הם הלכו אחר המתלונן לחנות שהייתה סמוכה אליה הוא נכנס שהם מצוידים בדוקרן חד בו אחז המשיב בידו הימנית, נכנסו לחנות ואף ניגשו לחדרון הלבשה בו הוסתר המתלונן ושם דקר המשיב את המתלונן בחזהו העליון השמאלי מספר דקירות שאחת מהן חדרה לתוך ליבו. לאחר מכן נמלטו המשיב ובנו מהמקום ונעלמו על אף שהיו דרושי חקירה. כחודש אחר כך הסגיר בנו של המשיב את עצמו למשטרה ואילו המשיב עצמו נעצר על ידי המשטרה כחודשיים לאחר האירוע.

כתוצאה מהדקירות, נזקק המתלונן לניתוח פתיחת חזה וטיפול בפצע שבליבו ואושפז לאחר מכן כ- 10 ימים.

בפתיחת ההליך דן הודיעו ב"כ המשיב כי הם מסכימים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקשו כי יזומן תסקיר שירות המבחן שיבחן אפשרות לשחרור לחלופה.

התסקיר התקבל היום והמליץ לשחרר את המשיב לחלופה בבית חמותו בעיר מגדל העמק בפקוח שלה ושל שלוש מפקחות נוספות אשר נחקרו בפניי היום.

שירות המבחן נתן דעתו לעברו הפלילי ולהתנהלותו הבעייתית של המשיב בעבר ובהווה וגם התרשם מיכולת המשיב להתבוננות אודות התנהלותו הבעייתית.

כמו כן צוין כי חווית המעצר מהווה עבורו אירוע משמעותי ונותנת אותותיה במצוקה רגשית. שירות המבחן התרשם כי המשיב יכול לנהל דיאלוג פתוח ולא הגנתי עם קצין המבחן.

עוד צוין בתסקיר כי מהיכרות עם המשיב בעבר, מתרשם קצין המבחן אודות יכולת המשיב לכבד צווי בית משפט, שכן, הוא לא הפר בעבר, עת היה בפיקוח שירות המבחן, את סייגי השחרור וניכר כי הוא נעזר מבחינה טיפולית.

שירות המבחן גם התרשם מיכולתה של חמותו כמפקחת עיקרית וסמכותית כלפיו כגורם העשוי להפחית סיכון להישנות של מקרים דומים בעתיד.

ב"כ המבקשת ביקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים על אף האמור בתסקיר.

לטענתה, מדובר במסוכנות גבוהה מידי, שעה שקיימות עילות מעצר נוספות של חשש להשפעה על עדים ומהלכי המשפט וכן חשש להימלטות מן הדין.

היא הפנתה את בית המשפט לצילום וידאו של אירוע הדקירה בחנות (ראה הערות בית המשפט לפרוטוקול לגבי מה שנצפה בוידאו).

היא הפנתה לנטען בכתב האישום לגבי העלמות המשיב ובנו לאחר האירוע לתקופה ארוכה והחשש להימלטותם מהדין עקב כך.

לעניין המלצת שירות המבחן טענה כי קצין המבחן לא טרח לשוחח עם המתלונן.

כן טענה כי לפי הנצפה בסרט הוידאו, רואים שכאשר העדים לאירוע בחנות ראו שהמשיב ובנו נכנסו, הם ברחו מהמקום בבהלה. לטענתה, אף אחד מעדים אלו אינו משתף פעולה עם המשטרה.

היא הפנתה גם לאמור בתסקיר לגבי דפוסי התנהגות תוקפניים וכוחניים שעלולים להתפרש כאיום וטענה כי הם אינם משתלבים עם המלצת שירות המבחן.

מנגד טען ב"כ המשיב, כי המשיב מסר גרסה באשר לאירועים, הגם שהסכים לקיומן של ראיות לכאורה, לצורך הדיון דן, הוא טען במשטרה לגרסתו והסביר את מעשיו בעת האירוע, תוך שהכחיש כי הוא דקר את המתלונן.

עוד נטען כי המשיב ובנו היו קורבן להתגרות גסה מצד המתלונן, במיוחד שעה שדברי ההתגרות נגעו לאינוס שעבר בנו של המשיב.

נטען כי התסקיר הוא מעמיק ומפורט וב"כ המשיב חזר על נימוקי שירות המבחן כנימוקים לשחרור.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש.

צפיתי יחד עם הצדדים גם בסרט הוידאו וכן עיינתי עיין היטב בתסקיר שירות המבחן ובנימוקי שירות המבחן.

אחרי כל אלה, לא מצאתי להיעתר לבקשה לשחרור המשיב לחלופה.

עיון בסרט הוידאו מלמד כי מדובר במשיב אלים ונחוש מאוד. סרט הוידאו אכן מלמד כי עת נכנס המשיב יחד עם בנו לחנות, נמלטו משם בבהלה רוב האנשים שהיו בחנות. החשש להשפעה על עדים הינו חשש ממשי.

הסרט מראה כיצד המשיב ובנו מתנפלים על המתלונן המצוי בחדר ההלבשה.

אמנם לאחר מעשה, נצפה המשיב כשהוא הודף את בנו לכיוון פתח יציאת החנות, אולם מכך לא מתבקשת מסקנה חד משמעית, לה טוען המשיב, ולפיה הוא רק הפריד בין המשיב לבין המתלונן. הדבר יכול להתיישב גם עם צורך בבריחה מהמקום קודם שתגיע המשטרה ומתיישב עם ההעלמות הממושכת עד למעצר המשיב.

כניסתו של המשיב לחנות נראית ככניסה נחושה מאוד וגם הימלטותם של האנשים מסביב יש בה כדי ללמד מיהו המשיב וכן ללמד על אופיו האלים.

על כל אלה יש להוסיף את עברו הפלילי הלא מבוטל של המשיב, בין היתר בעבירות של איומים, תקיפה סתם, חבלה במזיד ברכב (7 מקרים), תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד עבירות.

התרשמתי כי מדובר במסוכנות גבוהה מאוד ולא שוכנעתי כי יש בחלופה שהוצעה כדי להשיג את מטרת המעצר, שמירה על ביטחון הציבור מפני המשיב.

אשר למפקחות שהוצעו, על אף שהתרשמתי כי הן נחושות להודיע למשטרה אם יחפוץ המשיב לעזוב את חלופת המעצר, לא התרשמתי כי עד להגעת המשטרה יוכלו הן לעכב בעדו מלעשות זאת, זאת בזיקה להעלמותו הממושכת לאחר האירוע.

לא נעלמה מעיני הסכמת המשיב לחיובו בהפקדה משמעותית של כ- 100,000 ₪ להבטחת שמירת תנאי החלופה, וגם אם יש בכך כדי תמריץ רציני להימנע מהימלטות מאימת הדין, לא שוכנעתי שהדבר יכול להשיג את יתר מטרות המעצר ובפרט הבטחת שלום הציבור.

מכל הנימוקים לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

**ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ה, 27 אוקטובר 2014,
בהעדר הצדדים.**